

lemkomst at blive af med en eller anden Rang, og dette er Noget, som ialfald jeg for mit Vedkommende aldrig skal lægge nogen Hindring i veien for. Duffer en Embedsmand at blive fri for sin Rang, skal jeg med Fornøielse træde imellem ham og Hs. Maj. Kongen, og jeg tvivler da heller ikke om, at han kan faae sit Duffe opfyldt. Men jeg beder de ærede Medlemmer at overveie, om Ændringsforslaget dog ikke er lidt for glubst ligeoverfor dette Væsen, og om det navnlig ikke er mere paatrængende, om jeg saa maa sige, eller paaskyndende, end hvad der egentlig stemmer overeens med de Mænds Duffer, som i Reglen have været Gjenstand for disse Raadesbeviisninger. Det er idetmindste min Overbeviisning, at skal man komme dette Væsen tillys, gjør man klogere i at begynde med det, som foreslaaes i § 7, hvorved man er sikker paa, at dette Rangvæsen for Embedsmændenes Vedkommende vil falde bort, og dernæst overlade det til de Vedkommende, som nu ere saa lykkelige at være i Besiddelse af saadanne Raadesbeviisninger, om de ville søge sig fritagne for dem eller ikke. Jeg troer imidlertid ikke, at Mange ville ønske det, og jeg skal sige hvorfor: fordi det er faldet i min Lod at erfare, ikke blot at Folk ligefrem have søgt om en saadan Raadesbeviisning, men ogsaa at Folk have havt Driftighed nok til at komme til Ministeren med Bøllagelse over, at de ved en eller anden Leilighed ikke ere komne i Betragtning, og dette er en Forsængelighed, som har lagt sig for Dagen endogsaa hos Folk, som man maatte synes havde ondt ved at betale Rangskatten. Jeg er altsaa fuldstændig enig med de ærede Medlemmer i, at man skal søge at slippe bort fra Rangvæsenet; men den bedste Maade dertil er den, at man tager roligt og besindigt paa Tingen med Haab om, at man vil naae et tilfredsstillende Resultat, om der end vil hengaae nogle Aar, inden det skeer. Imidlertid vil jeg slet ikke med nogen stor Styrke modfætte mig, at dette Forslag optages. Kun vil jeg sige, at Grunden, hvorfor jeg ikke har optaget den, er deels den, at det er faldet mig vanskeligt at finde et passende Indhold for en saadan Anordning, og deels den, at det forekommer mig — for at sige:

det reent ud — mindre passende i et Regjeringsforslag at fremkomme med en sliq Anfyndning. — Hvad derimod Ændringsforslaget under Nr. 3 angaaer, da tilstaaer jeg, at det gjør mig ondt, at den ærede Forslagsstiller har fundet sig foranlediget til at optage det paany; thi naar han for alle de øvrige Ændringsforslags Vedkommende grant mindebes, hvad der foregik ifjor, og ogsaa omtalte min Optraeden overfor dette Ændringsforslag til § 9, saa maatte han have seet, at det er et af de Forslag, som jeg ikke let vilde kunne gaae ind paa. Jeg forsøgte ifjor at gjøre mit Bedste for at forhindre, at det Forslag, som det ærede Medlem nu her søger approberet, blev vedtaget, og jeg skal sige, hvorfor jeg gjorde det, idet jeg skal tilføie, at de samme Bevæggrunde, der ifjor bevirkede, at jeg ikke kunde undlade det, ere tilstede endnu iaar. Jeg seer ikke nogen tilstrækkelig Grund til i dette Dieblit at komme ind paa Spørgsmaalet om Tillæg eller Ifke-Tillæg efter Sædberegning; det er efter min Overbeviisning et Spørgsmaal, som er afgjort ifjor og forsaavidt ogsaa iaar, som der ikke er stillet noget Forslag om at optage denne Forandring. Men jeg kan dog ikke undlade, siden den ærede Forslagsstiller har fremdraget dette Spørgsmaal, at gjøre opmærksom paa, hvad der ifjor i Anmærkningerne til Lovforslaget blev fremhævet, at foruden de andre Følger, som Sædberegningen havde for de enkelte Embedsmænd, kunde den ogsaa fremfalde en Forfijel af 134,000 Rd. i de aarlige Budgetter, og det vel at mærke for de Embedsmænd, der fik deres Gage igjennem Statskassen, derunder ikke indbefattet den store Mæsse af Embedsmænd, der hidtil har været lønnet med midlertidigt Tillæg, men som man dog ikke, naar man fandt et saadant Tillæg saa fortrinligt, kunde nægte at optage under den samme Kategorie. Jeg tør altsaa antage, at man er fuldkommen enig om, at Sædberegningen bør bortfalde, og jeg tør gjøre dette med saameget mere Styrke, som man ikke i nogen af Lønningslovene har søgt at sætte den igjennem; ja, der har ikke engang været Spørgsmaal om at gjøre et saadant Forsøg. Nu har den ærede Forslagsstiller sagt, at naar det var